

ESPLAIS LITERARIS

Bocetos al Carbón

MUCHACHAS CELONESAS

Srta. ANDREA GIL

Princesita hechicera del jardín del ensueño,
tu eres bella y hermosa como un rayo de sol
que al chocar sobre el agua cristalina de un lago,
se diluye en colores con su luz de arrebol.

Ante tí se avergüenzan las flores más preciadas,
y bajan las corolas de envidia al verte a tí,
pues son tus labios rojos, claveles escogidos,
y toda tu estás hecha del más blanco jazmín.

¡Andresita, hechicera! ¡Princesita de amores!
¿Eres sueño, quimera, ilusión, realidad?
Hay lirismo en tu acento y luz en tu mirada,
nobleza en tus palabras y amor en tu beldad.

J. MARVI

SONET

A la Srta. ELVIRA GUASCH

Avui, ¡quina fortuna!, he vist, oh bella Elvira,
com Marvi t'exultava regina del bell art,
i en art i en gentilesa i en formosor fas fira
com altra a Sant Celoni no en veu ningú en cap part.

Ignoro si em coneixes, pro jo conec la casa
pairal dels teus bons àvis al cim del bell Sacalm;
tos pares devallaren al pla, i d'eixa brasa
nasqueres irradianta a l'ombra d'aquell tàlm.

Avui, ¡quina fortuna!, t'he vist, formosa Elvira,
dessota de mos versos i has devingut la pira
que inflama mon pobre estre per ofrenar-te un cant.

Estima a Sant Hilari, el niu d'on treus florida
i els fruits que tu en reportis, an ell deuen la vida.
Elvira, creu i estima, i visques estimant.

LLUÍS G. PONS, *prevere*.

A la Srta. Josefina Masanet

A petición de algunos de sus admiradores

Como violetas de un jardín frondoso,
tus lindos encantos surgen triunfadores,
y entre los jazmines, magnolias y nardos,
eres tu la reina de todas las flores.

Las líneas del cuerpo, de suave contorno,
expresan belleza de un arte romano,
y tu continente tiene la dulzura
de las virgencitas del pintor Tiziano.

Alma perfumada de ricas esencias
tu eres mujer-ángel, tu eres mujer-flor,
que de las gardenias, jacintos y dalias
eres preferida de este trovador.

J. Marvi

IDEARI

ELS HOMES

Vivim en temps d'apatia integral. Es a dir els homes no som més que els ridícols espectadors de la pantomima mundial. Per això restem freds davant les coses interessants. No ens preocupa l'humorisme pacifista de Ginebra ni la rama d'olivera confiada als heralds de la pau; la universalitat d'un idioma auxiliar; la igualtat tipogràfica de l'alfabet; la unitat del sistema mètric; la solidesa grandiloquent del pacte de treball; la nivellació econòmica; més ben dit, cap problema de superació humana.

Amb aquesta apatia avassalladora l'art sofreix un colp dels més forts. L'art que ascendeix a la perfecció. Podem afirmar que vivim en plena postració, que no hi ha gust de bellesa, geni o rebeldia, i el més pitjor, és que vegetant no tractem de sobreviure en la epopeia de la llum.

EL PESSIMISME

Esser els incansables lluitadors, pels que tenen ideal, el pessimisme no és més que una paraula. Podem veure'ls com viuen i arreglen les coses a la llum del dia, com donen el rostre sempre, que no s'humillen ni recullen la paraula mai, la característica de valents i optimistes que els fa homes.

En la història dels grans homes i dels petits grans homes es veu clarament que el pessimisme sols és propi de covards, d'ànimes febles condemnades a ésser les eternes enemigues dels valents de l'èxit. I és que la humanitat té això per defecte de la seva resignació pessimista, obstructora dels procediments moderns de la civilització en tots els seus aspectes, que no contenta en lo que tracta d'ascendir, descendeix al boicot del seu antípode.

Per no persistir en la màxima aberració tractem de triomfar en el desastre, si el desastre ve, en la intel·ligència que és sols una humanitat de valents la que pot ésser lliure.

JOAQUIM GRAS QUERA

Joves valents!, no us envaniu amb els títols dels vostres abanspassats, ja que tant sols a ells perteneixen, i no a vosaltres; quant les vostres virtuts hagin igualat la seva fama, podreu apoiar-vos en la mateixa, perquè podran fàcilment suportar el pes; però fins allavors no sou altra cosa que caballers en embrió.

Ben Jonson